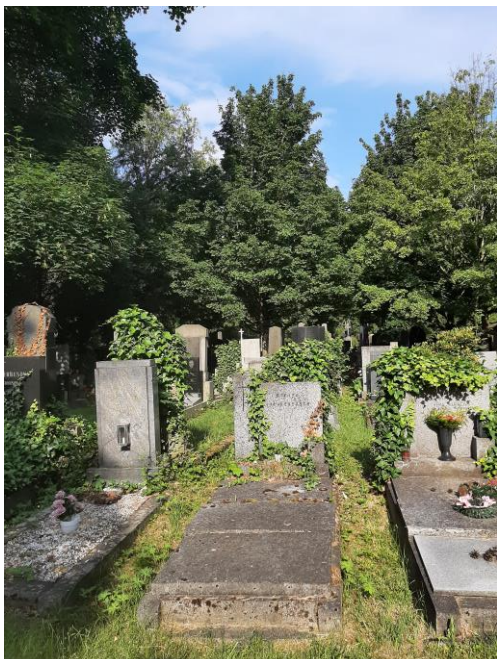

Jaroslav Hněvkovský (1884–1956)

malíř a cestovatel

Vinohradský hřbitov, odd. 21, hrob 265

Jaroslav Hněvkovský (10. 4. 1884 – 9. 6. 1956) byl malíř a cestovatel známý jako „malíř Indie“. Absolvoval studium na Českém vysokém učení technickém v Praze a později pracoval jako zeměměřič v Hercegovině. Jeho zájem o malířství ho přivedl v roce 1907 do Říma, kde začal studovat na Akademii umění (Istituto di Belle Arti di Roma).

Na studiích se seznámil s Otakarem Nejedlým, již tehdy známým českým malířem, a vzniklo mezi nimi celoživotní přátelství. Společně se rozhodli vydat na cestu do Cejlonu a Indie. Inspiraci k tomuto rozhodnutí našli u Paula Gauguina, který svá nejlepší díla namaloval daleko od civilizace na Tahiti. Bez příprav, peněz a znalosti angličtiny se po třech týdnech od rozhodnutí ocitli na Sicílii, odkud plánovali vyplout do Cejlonu. Plánovanou cestu však museli několikrát odložit.

Nakonec vypluli v září 1909 z Terstu směrem k cejlonskému Colombo, země je okouzila a malovali zde zejména krajiny. Kvůli nedostatku prostředků později odjeli do jižní Indie s nadějí, že je zaměstná bohatý maharádža. Nakonec pobývali v Kérale u domorodců, nejprve v rybářských vesnicích a později v horách v džungli, kde se živili lovem. Otakar Nejedlý onemocněl malárií a v roce 1911 se vrátil do Prahy. Hněvkovský se do Čech vrátil až v roce 1913.

Obrazy Hněvkovského odrážející jeho zážitky z Indie se staly základem pro londýnskou výstavu uspořádanou v roce 1921 nazvanou „Obrazy z džungle“. Výstava měla velký ohlas a silně zapůsobila i na básníka Rabíndranátha Thákura, který Hněvkovského pozval, aby učil malbu na jeho škole v Šantinikétanu.

V roce 1922 se Hněvkovský podruhé vydal do Indie s úmyslem zůstat tam natrvalo, ale nakonec se po pěti letech vrátil zpět do vlasti. V Praze se zapojil do uměleckého života, stal se členem Spolku výtvarných umělců Mánes, uspořádal výstavu obrazů v Alšově síni Umělecké besedy (1927) a téhož roku vydal knihu „Malířovy listy z Indie“. Během druhé světové války a po ní žil střídavě v Hořovicích a v Praze, téměř zapomenut. Od roku 1949 trpěl vážnou nemocí, která mu znemožnila další tvorbu. Jeho obrazy zachycují především krásu a exotičnost Indie a Cejlonu a portréty místních obyvatel.

foto hrobu: archiv HPS

volně podle https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Hn%C4%Bvkovsk%C3%BD